DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 8sten November, 1817. [No. 45.

Fiscdals's Kantoor, Nov. 8sten 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
P. HOCHE Eerste Klerk.

Curaçao den 4den Nov. 1817.

DE ondergetekendens geeven mits deeze kennis aan het publiek, dat zy met elkanderen een Handel-verbintenis hebben aangegaan, onder de Firma van ZIEGLER & ROCHE, en worden teevens alle de geenen die aan hun elk in hunne byzondere betrekking schuldig zyn ernstig verzogt te komen liquideren ter voorkoming van onaangenaamheden.

J. F. G. ZIEGLER,
B. A. ROCHE.

Curaçao den 3den November 1817.

DEN ondergetekende, kapitein van het brik L'Eole verzoekt, en waarschouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde brik te crediteeren, zullende niet betaald worden door

JEAN BERNARD.

Derde vervolg van de vereeniging van Belgien met het Vereenigd Nederland.

Het is uit de nagelatene schriften van den Raadpensionaris Van den Spiegel, blykbaar dat het deel, 't welk ons gemeenebest in de opgemelde Brabandsche onlusten genomen heeft, ten oogmerk had, om de zaken aldaar geheel in handen te krygen, en ten gevolge daarvan met den tyd de herstelling der verloorene Barriere, op eene voordeeliger voet dan bevoorens te verkrygen, terwyl eene revolutie, dewelke de Oostenrykse Nederlanden tot eene onafhankelyke staat bragt, door gemelde schranderen staatsman, en de verdere leden der regeering, hoogstverderfelyk voor de republiek werd aangezien: dan ook dit plan mislukte, (om hier des mans eigene woorden te bezigen) *door den na yver en slapheid der geenen, wiens belang het was ons bytestaan*: kort hierna brak den oorlog met Frankryk uit, namentlyk in de aanvang des jaars 1792, en de nederlaag van 't Oostenryks leger by Gemappen in October derzelfde jaars, bragt de Fransche heirbenden, met het einde van dat jaar op onze grenzen, en spoedig in den aanvang der volgende, na eene quasi oorlogs verklaring aan den stadhouder, tot aan Hollands diep en de Maas: 's lands behoud hing aan eene zyden draad, toen ter goeder tyd, de nederlaag van den generaal Dumourier in de slag by Landen en Neerwinden in de maand Maart, onzen veegen staat reddede: en de Franschen tot den aftogt noodzaakte.

Dat wyders, tydes de zo gelukkige veldtogt van dat zelfde jaar, waarin de Franschen niet alleen genoodzaakt wierden de Oostenrykche Nederlanden te verlaten, maar ook de vestingen van Valenciennes, Condequesnoy en andere verlooren, 's lands overheden, op nieuw ter verkryging van een militaire positie of aanwinst van grondgebied in de Nederlanden zyn bedagt geweest, word ons mede kennelyk uit de reeds gemelde uitgegevene schriften en negotiatien van dien schranderen staatsman, men had namelyk het oogmerk van het hof van Weenen, alhier bespeurt, om zich meester te maken van de sterke plaatsen in Fransch Vlaanderen, en die by een voordelige vrede te behouden, hierdoor nu zouden niet alleen 's keizers bezittingen vermeerdert, maar ook de Nederlanden voor onzen staat een gedugte nabuur kunnen worden, te meer, daar door het verlies der forten aan de Schelde en van een gedeelte der rivier zelven ons gemeenebest aan den zyde gansch en al openleede: dit gav aanleiding tot negotiatien met het keizerlyk hof, die ten gevolge hadden, eene stellige verzekering, dat indien de keizer by de vrede eenige voordeelen na den kant zyner Nederlanden ten kosten van Frankryk kwam te bedingen: hy dan verpligt zoude zyn naar evenredigheid van onzen staat, zo veel aftestaan, als men onderling zoude kunnen overeenkomen, en met naame *de forten op de Schelde te rug geeven, te gelyk met alle redelyke voldoening over onze bezwaren op het stuk der commercie in de Nederlanden*, dan de even zo ongelukkige veldtogt des jaars 1794 verydelde geheel en al dit ontwerp, en eene nieuw verovering der Oostenrykche Nederlanden, baande eerlang den weg tot de verovering onzer republiek, dewelke zig verpligt vond in den jaare 1795 voor 't behoud haarer onafhankelykheid, en met een opoffering van honderd millioenen schats, geheel staats Vlaanderen met alle de bezettingen en sterktens aan de beneeden maaze, den overwinnaar overtelaten, tot dat eindelyk na geduurige veranderingen in 's lands regeeringsform, keizer Napoleon, op den 9den July 1810, het Schaduwbeeld onzer onafhankelykheid gansch en al deed verdwynen en Holland als een deel des Franschen ryks verklaarde.

Als men nu dit korte tafereel aandagtiglyk gadeslaat, zal het wel niemand vreemd dunken dat, na het herstel onzes staatkundig bestaan in het jaar 1813 en de daarop spoedig gevolgde verovering der voormalige Oostenrykse Nederlanden, en de zeeghaftige intogt binnen Parys en herstel der koningtyke magt in Frankryk, de verbondene mogendheden by de Parysche vrede in de jaare 1814 gesloten in eene der artikelen, eene vergrooting van grondgebied aan het herstelde Holland onder de souverainiteit van den Prince van Oranje, met de titul en waardigheyd van koning toezeiden, en by het Weenen Congres hiertoe gansch Belgium en 't land van Luik bestemden, met nog eenige klyne territoiren in Cleefsland: de vereenigde nederlanden toch, behalven voor een koningryk te klyn, waarin te veel uitgeput en verzonken in schulden om op zich zelven op den duur te blyven bestaan, dit was bereids in de jaare 1795, door een kundig staatsman in een meesterlyk vertoog aan den toenmalige representant Vitreoga gerigt, betoogt en klaarblykelyk beweezen, (ik meene hier *de zesdaagsche staatbriev* en het *eenig belang* van wyle de Franeken hoogleeraar *Swildens*,) en hoe veel te meer moest zulks plaatse vinden na alle de gebeurtenissen na die tyd tot in 1813 voorgevallen, in welk tydvak alle koophandel vernietigt, alle colonien verloren, s'lands schulden door heffingen op heffingen vermeerdert, en by den Franschen keizer tot op een derde gebragt zynde, de ondergang van groot en klyn veroorzaakt hadden: er moest alzo natuurlyk een vergrooting van grondgebied plaats hebben, geenzints bestaande in eenige schraale vakken lands, maar in welgestelde provincien zo ten opzigte van gegoedheid der ingezetenen als vetheid en vrugtbaarheid des gronds, geschikt beide voor aanwas van koophandel als landbouw, en tevens om te dienen tot bescherming onzer voormalige republiek; en dat hiertoe de Zuidelyke Nederlanden het beste gelegen waaren, is uit al het voorverhandelde duidelyk gebleeken: gaan wy nu over ter beschouwing van de wyze van vereeniging van het vereend Nederland met Belgium, en onderzoek van eenige zwaarigheden dieswegens ten opzigt van het belang der eerstgemelde ten opzigte van desselfs koophandel, zeevaart en andere aangelegendheden te berde gebragt.

PROTEST VAN DE EX KEIZERIN MARIA LOUISA.

Het volgende is het protest van de keizerin Maria Louisa, gerigt aan het Congres van Weenen, tegen de in bezitneming van den Franschen throon door de Bourbons Dit stuk was oorspronkelyk in het Fransch geschreven, en is vervolgens in het Engelsch overgezet, uit eene tweede Fransche vertaling genomen van eene Duitsche vertaling, welke in de archiven der stad Frankfort bewaard wordt.

Maria Louisa, keizerin, Aartshertoginne van Oostenryk, Hertoginne van Parma in onzen naam, gedurende de minderjarigheid van onzen beminden zoon en souverein, en in den naam van onzen zoon Charles Francois Napoleon, als wettige bezitter van den keizerlyken throon van Frankryk.

De afstand in welke wy van onze erfstaten gehouden worden, en de afwezigheid van de leden onzes gouvernements ons beletende om de toelating eenes ministers te eischen ten einde ons op het Congres nu te Weenen vergaderd te vertegenwoordigen, en de begeerte om eene volledige authoriteit te geven aan onze reclamatie ten behoeve van onzen beminden souverein en zoon, hebben ons bewogen, in navolging van onze onsterfelyke voorgangster Maria Theresia *glorieuser memorie*. het besluit te nemen om by het bovengenoemde congres eene verklaring overteleggen van de regten onzes beminden zoons op den kroon van Frankryk, nevens eene uit een zetting der beginzelen waarop dezelve regten zyn gegrond, ten einde Europa en de Fransche natie mogen weten, dat het nimmer onze bedoeling is geweest, vrywillig afstand te doen van den keizerlyken throon van Frankryk, op welke het der Goddelyke voorzienigheid behaagd heeft ons te plaatzen.

Wy willen hier niet in de gedachte terug roepen, de onheilen die het huis der Bourbons den Franschen throon hebben ontrooſd. Liever willen wy eenen sluier werpen over de dwalingen der vorsten en de fouten der volken. Wy willen geenzins het werk van factien en revolutionaire daden verdedigen; doch wy willen verklaren, dat er eene opentlyk wet van onveranderlyke natuur bestaat die natien en vorsten aan een verbindt, een wet van staatkunde, welke de beginselen inhoudt op welke souvereinen verpligt zyn hunne regten en belangen overeen te doen stemmen met zekere regten en vryheden, die het eigendom hunner onderdanen zyn.

Eene reeks van noodlottige gebeurtenissen maakte een einde aan het koningschap in Frankryk. Geheel Europa nam de wapenen op, om eenen throon te ondersteunen of te herstellen, welken deszelf bezitter onbekwaam was te handhaven; eenen throon die in het niet gezonken is door de vlucht der princen en der edelen, welke deszelfs natuurlyk steunpunt uitmaakte, en welligt door de hevige werking van volkswil, geheel teugelloos in deszelfs verklaring.

De ongelukkige Lodewyk de XVI. en deszelfs zoon kwamen den een na den anderen om. Derzelver wettige erfgenamen verbeurden hunne aanspraken op den kroon, door hun vrywillig vertrek uit het koning ryk en hunne wyking in een vyandelyk land. De natie niet langer verbonden aan derzelver wettige vorsten, werd in hare natuurlyke regten van verkiezing hersteld. De andere natien van Europa beschouwden deze rampspoeden als het werk van staatkundig *fanatisme*, en eene geest van opstand. Zy namen ingevolge van dien de wapenen op, en drongen tot in het hart van Frankryk door. Hun goed geluk was echter van korten duur. Weldra verdreef Frankryk hen uit het veroverd grond gebied en handhaafde hare onafhangkelykheid. De magten van Europa moesten toen opgemerkt

hebben, dat, wat ook oorspronkelyk tot deze gevolgtrekking had aanleiding gegeven, het gouvernement van Frankryk *de facto* en *de jure* veranderd was, en dat het de zaak van het Fransche volk was, zulk eene form van bestuur daar te stellen, als het best overeenkomstig ware met de omstandigheden der tyden.

In dezen staat van zaken, was alle band tusschen Frankryk en de Bourbons; tusschen de Bourbons en andere souvereinen van Europa, verbroken. Het familie contract, het tractaat van personeele garantie, werd door den invloed der omanstandigheden uitgewischt; in eenen staatkundigen zin bestonden de bourbons niet meer.

De onafhankelykheid van Frankryk onder het nieuw bestuur harer keuze, werd toen erkend door iedere mogenheid die nu dit congres uitmaakt. Op den 5den April 1795 werd het tractaat van Bazel tusschen Frankryk en Pruissen gesloten; op den 22sten July van het zelfde jaar werd een ander tractaat geteekend te Bazel tusschen het republikeinsche Frankryk en Spanje. De laatste mogenheid sloot den 7den Juny van het volgend jaar een tractaat van Athantie met het uitvoerend bewind.

De hoven van Sardinie en Napels teekenden in den loop van het zelfde jaar, de eerste op den 15den Mei, de andere den 10den October een tractaat met het zelfde republikeinsche gouvernement. De Paus, de kleinere Duitsche en Italiaansche staten erkenden even zoo plegtiglyk het nieuwe gouvernement van Frankryk. Oostenryk teekende het tractaat van Campo Formio met het uitvoerend bewind (Directoire) en dat van Luneville met den eersten Consul. Engeland by de vrede van Amiens 1sten October 1801. Spanje by die van den 27sten Maart 1802 Rusland by tractaat van den 8sten October 1803, den een achter den anderen het consulaire gouvernement erkennende, het welk eene algemeene vrede verkondigde den 18den van Brumaire van het jaar 10 der republiek.

Oostenryk erkende den keizer Napoleon Bonaparte den 26sten December 1805, by de vrede van Presburg. De souvereinen van Beyeren en Wurtenburg waren zyne geallieerden, het zelfde tractaat verhief hen tot de koninglyke waardigheid. Den 11den December 1807, ontving de keurvorst van Saxen, uit kracht van het tractaat van Posen met Napoleon gesloten den titel van koning. Heeft Europa de wettigheid dezer tytels betwist voortgevloeid uit de keizerlyke magt en die van Frankryk?

Pruissen erkende het Fransche keizerryk en den keizer Napoleon, by het tractaat van Tilsit, 9den July 1807. De keizer van Rusland bewaarde zyn leger uit meer dan 200,000 man bestaande, uitkrachte van hetzelfde tractaat, het welk niet alleen het Fransche keizerryk, en den keizer Napoleon erkende, maar daarby ook het bestaan der koningen van de keizerlyke familie. Eindelyk voleindigden de tractaten van den 14den October 1809, en 5den January 1810, tusschen Sweden en Frankryk, de acten van buitenlandsche betrekkingen, welke alzoo de dynastie op den Franschen throon bevestigd, versterkten. Geheel het vasteland van Europa inderdaad, was met den keizer Napoleon geallieerd.

De familie verbonden van den keizer Napoleon met de meest verhevene souvereine huizen dienden om het maatschappelyk verdrag even gelyk in Frankryk te versterken. Zyne sterk gebouwde instellingen, verzekerden de vastheid van het Monarchaal gouvernement, dat hy hersteld had; dezelven booden een onwinbaar bolwerk tegen het democratsch stelsel aan. De revolutie van Frankryk heeft de natien geleerd, te diep inte zien, indat, het geen in de kabinetten der vorsten geschied.

Het was onder den waarborg (*guarantie*) der constitutie van het Fransche ryk, onder dat van de tractaten en van de Allіantien van vreemde mogendheden, dat ik de echtgenote van Napoleon ben geworden. Het was onder dien zelfden waarborg, dat Prins Charles Francois Napoleon, uit onze vereeniging geboren, zyne aanspraken grond op den Franschen throon welke aanspraak de vorsten op dit congres verzameld, zoo dikwyls hebben erkend wettig te zyn

Eene nootlottige oorlog brak uit. De keizer Napoleon werd overwonnen. Gy souvereinen in het congres vergaderd, kwaamt in zyne hoofdstad, op een oogenblik, toen door wanorder ondersteund eene zamenzwering zich zelve liet zien ten voordeele van het huis der Bourbons. Gy kondet aan Napoleon in zyne hoofdstad zulke regelen voorgeschreven hebben, als bereekend waren, om den juisten balans tusschen de mogendheden te herstellen; gy zoudt aldus instellingen hebben berestigd, uit welken de algemeene sterkte, en het algemeen welzyn voortvloeit. Het verdrag zoude getrouwelyk zyn opgevolgd; hier van hebben wy het volste vertrouwen.

Bezield met de edelmoedige hoop om een spoediger eind te maken aan de jammeren des krygs, en om bloed te sparen, zettede gy de regten van Napoleon ter zyde. Gy onderhandeldet met die vorsten, aan welken de zamenzweering den kroon had gegeven; welken luister konden zulke princen aan de koninglyke waardigheid verleenen? Napoleon aan het hoofd van een wel niet talryk maar dapper en getrouw leger, zoude zyn ryk verdeedigd kunnen hebben; doch om zyne onderdanen eenen burger oorlog te besparen, had hy reeds besloten afstand te doen *ten behoeve van zynen zoon.* Zulks was zyn besluit aan de verbondene Mogenheden bekend gemaakt, door de hertogen van Tarente en Vicenca, en den prins van Moskowa, welk besluit deze mogenheden in het eerst in het ware licht beschouwden, als bereekend om de rust van Europa te bewaren tebeurtenissen, welken ge schetzen onze zaak niet is, veroorzaakten, dat dit regtvaardig besluit wierdt herroepen. De keizer werd verpligt eenen onvoorwaardelyken afstand te teekenen op den 11den April 1814, den zelfden dag onderteekende hy het tractaat van personeele veiligheid, het welke zynen titel van keizer behoudende, hem het eiland Elba als zyn verblyfplaats toeschikte, en hen in de souvereiniteit van dit eiland bevestigde.

Het 5de Artikel van het zelfde tractaat, stond my de souvereiniteit der staten van Parma toe, overdrachtbaar op mynen zoon in deszelfs nakomelingen. Ik wil geenszins de waardy dezer tractaten ten opzichte van den keizer Napoleon beoordeelen. Dezelve zyn meer of minder verbindend voor hem, naar gelang hy meer of minder vry was in het onderteekenen van dezelven. Wy willen eenvoudig zeggen, dat hy geenszins de magt had om na zyn leven over den kroon te beschikken, die zyn zoon als volgens zyn geboorteregt, van de Fransche natie en derzelver constitutioneele wetten had ontvangen.

Zoo de souvereinen van Frankryk, evenmin als de andere voorname souvereinen van Europa, nooit in staat zyn geweest den vast gestelden regel van throons opvolging in hunne eigene familie te verbreken, als b. v. om hunnen kroon te schenken aan hunnen tweede of derden zoon, ten nadeele van hunnen eerst geborenen, hoe komt het dan, dat de keizer Napoleon in staat zoude zyn geweest, den prins Charles Francois Napoleon van deszelfs erfregten te berooven, ten einde die in vreemde handen overtebrengen? kan eene zamenzweering door derzelver onregelmatige daden, de kracht en deugd der wetten des Fransche ryks vernietigd hebben? kan zulks de koninglyke waardigheid hebben vernietigd, die de prins, myn zoon, zoowel volgens Goddelyke als volgens nationale regten bezit? De princen, welke deze zamenzweering op den throon mynes zoon heeft gesteld, nemen zelven ten volle deze beginselen aan, daar zy weigeren de besluiten des gouvernements te erkennen, door hun *provisioneel* benaamd. Tien jaren van vrye regeering, erkend door alle de magten van Europa, op een tyd, waarop de naam van Bonaparte nog niet in de jaarboeken des krygs was ingeschreven—vyftien jaren bestaan van een keizerryk, welks maatschappelyke instellingen de regten van den keizer Napoleon en die van zyne dynastie daarstelden maakte de wettigheid van zynen kroon onbetwistbaar. Wanneer, gedurende myn verblyf te Blois, ik ik het gezag van Regentesse uitoefenende, beriep ik my op de gehechtheid der Franschen, ik ontving de sterkste blyken hunner liefde en yver voor de zaak hunnes wettige vorst. De tegenwoordigheid uwer legers, en de strekking uwer staatkunde, verbood my aan de wenschen dier getrouwe natie te beantwoorden.

Het lot der natien aan uwe beslissing overgelaten zynde, zal uw voornemen zonder twyfel zyn, derzelven regten en wenschen met de regten en belangen der souvereinen over een te doen stemmen. Omstandigheden hebben mynen zoon van zyne souvereiniteit over de Fransche natie beroofd, en beiden hyzelf en zyn volk zyn gelykelyk beleedigd in derzelver regten, door den nootlottigen uitslag van de laatste reeks der gebeurtenissen. In dezen staat van zaken protesteeren wy in onze betrekking van keizerin en van moeder, en voor dat eenig *authentiek* besluit door het congres kan genomen worden, by deze tegenwoorde acte, tegen alle (besluiten) van het bestaan de gouvernement in Frankryk, het welk daargesteld is ten prejudice van den wettigen throons opvolger. Wy protesteeren gelykerwyze in onzen naam, zoowel als in die van prins Charles Francois Napoleon vermoedelyke erfgenaam tot en regtmatige bezitter van den Franschen kroon, tegen alle besluiten der hooge magten op het congres vergaderd, het zy gezamenlyk of byzonder genomen, welke de strekking hebben de regten van den prins mynen zoon op gezegden Franschen kroon te besnoeyen.

De throon van den prins Charles Francois Napoleon is die welke door de Fransche natie is opgerigt, zoo als dezelve bestond ten tyde wen deszelfs keuze en benoeming den keizer Napoleon aan het hoofd des gouvernements beriep. Doch, zoo in de hevige worsteling in welke hetzelven gewikkeld was, het Fransche keizerryk genoodzaakt is geweest door kracht van wapenen het tractaat van Parys te onderteekenen, oordeelen wy het billyk, in zooverre het betreft de landen, die geen deel van het tegenwoordig Frankryk meer uitmaken, dat de voorwaarden daarvan getrouw en vooraltoos worden opgevolgd. Ten dien einde verklaren wy hier, dat het tegenwoordige protest alleen doelt op de onwettige inbezitneming van dat grondgebied van Frankryk hetwelk de tegenwoordige monarchie uitmaakt.

Dus hare aanspraken ontwikkeld hebben, verzoekt de keizerin Maria Louisa Aartshertoginne van Oostenryk, Hertoginne van Parma &c. vertegenwoordigende den prins Charles Francois Napoleon haren minderjarigen zoon, van de regtvaardigheid en edelmoedigheid der verbondene mogenheden, dat het onderwerp harer aanspraken aan de overweging van het congres mag worden voorgelegd, en dat eene erkentenis van het tegenwoordige protest haar mag overgeleverd worden, ten einde zy het ten voorschyn mogen brengen, dan wanneer het den Goddelyke voorzienigheid moge behagen haar tyd en gelegenheid tot dit oogmerk te verleenen.

Krachtens deze, en ten einde alle nodige authoriteit aan het tegenwoordig protest te verleenen, heeft zy haar zegel aan hetzelve gehegt, en het zelve met haar eigen hand geschreven, in het paleis van Schœnbrun den 19den February 1815.

(L. S) MARIA LOUISA, Keizerin.

De hooge magten op het congres vergaderd, na gedelibereerd te hebben, in hunne zitting van den 24sten February, over de tegenwoordige reclamatie van hare keizerlyke majesteit Maria Louis, hebben overeenkomstig de meening van zyne keizerlyke majesteit den keizer aller Russen van zyne keizerlyke en koninglyke majesteit den keizer van Oostenryk, den vader van hare keizerlyke en koninglyke majesteit de keizerin Maria Louisa; en uit hoofde des eerbieds aan het personelyk karakter harer majesteit de keizerin verschuldigd besloten, dat de acte door haar uitgegeven den 19den February, beginnende met de woorden "*Maria Louisa*" en eindigde "*met haar eigen hand geschreven*" ingeschreven zal worden in het protocol der handelingen van het congres.

De Fransche minister tegen dit besluit hebbende geprotesteerd, hebben zich onthouden het zelve te teekenen.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

1.	golet Twee Vrienden, Muller,	Jamaica
	bark Twee Lingen, Wagenaar,	Jaquemel
3.	golet Rachel, Lordick,	St. Thomas
	—— Del Carmen, Apasteque,	Puerto Cabello
	—— Monserate, Sierra,	Maracaybo
	—— Emelia, Yar Zagaray,	Aruba
	—— Twee Broeders, Weever,	ditto
	brik L'Eole, Bernard,	Martinique
	golet Hetty, Starkenborgh,	Sp. kust
	—— Twee Zusters, Simon,	Jamaica
4.	bark Fany, Hachet,	Jaquemel
6.	golet Waare Broeders, Gilbert,	Maracaybo
7.	—— Candelaria, Mendez,	La Guayra

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

1.	golet Prentice Boy, Hall,	Norfolk
5.	—— Alexandria, Boekhout,	Aruba
6.	—— Monserate, Sierra,	Coro
	brik Chauncey, Snow,	Sp. kust
7.	golet Del Carmen, Apasteque,	P. Cabello
	—— Rosa Depool,	ditto

De Fransche brik L'Eole, kapitein Jean Bernard, arriveerde alhier op voorleden Zondag van St. Pierres Martenike met het verlies harer grote mast, en anders beschadigd.—Wy hebben met dit vaartuig vernomen dat een strenge orkaan te Martenike op den 21sten October plaats had, en dat alle schepen te St. Pierres op land gedreven waren, of verpligt waren de kabels te snyden, en naar zee te lopen. Het wordt verondersteld dat Martenike en andere op gelyke breedte leggende eilanden veel schade toegebragt zyn.

Door berigten van St. Thomas vernemen wy dat negen rhaa-vaartuigen vyf Fransche en drie Amerikaansche aldaar van Martenike, en een Engelsche van Grenada gearriveert waren, allen min of meer door de orkaan van den 21sten geleden hebbende. Personen aan boord

die vaartuigen zeggen dat zy een kerk-tooren hebben zien neder waayen, welke naar schyn veel schade aan de stad gedaan heeft. De kapiteins der vaartuigen te St. Thomas gearriveert, oude en ervarene zeelieden, stellen de storm voor als een der strengsten zy ooit ondervonden hebben. Een merkwaardig geval had plaats gedurende het orkaan, welke 21 uren duurde, een schoener van Bordeaux naar St. Thomas passeerde 10 duitsche mylen benoorden Martinike, en ondervond niets dan ligte winden. De storm is niet te St. Thomas gevoeld geworden.

Op Laguayra hebben de schepen aanmerkelyke schade geleden; de vaartuigen op de rhede leggende, werden op land gedreven, of verpligt hunne kabels te snyden en zee te kiezen.

De schoener Friendship kapitein Shain, 17 dagen van Philadelphia, arriveerde alhier gisteren. Zy brengd nieuwspapieren 6 dagen later dan de te voren ontvangenen, maar zy behelzen geen gewigtig nieuws. Wy vernemen echter met haar dat volgens de laatste berigten voor haar vertrek te Philadelphia ontvangen, de patriotten nog in bezit van Amelia Eiland waren.

Het fregat schip Zee-Meeuw, kapitein J. R. Boning arriveerde alhier gisteren, 38 dagen van Amsterdam, zy brengd geen nieuws, sprak den 21sten October in noorderbreedte 23 graden, 19 minuten, en lengte 30 graden, het brik-schip Gonnemie voor dit Eiland.

Een ander brik-schip vertrok van Amsterdam voor dit Eiland, omtrent een maand bevorens de Zee-Meeuw.

Z. M. fregat Eurydice is ook voor dit Eiland van Vlussingen op Sep. 17de vertrokken.

Het brik-schip Anna Maria kapt. Haynes is te Amsterdam gearriveert.

Een neger genaamd Philippe, slaaf van den Heer Jan Schotborgh, heeft zich op voorleden Maandag in de plantagie van den Heer Correa, gehangen.

Een dagblad genaamd de Austrian Observer (Oostenryksche opmerker) spreekt de geloofwaardigheid der protest van de Ex-keizerrin Maria Louisa, tegen, en verklaard het van begin tot einde valsch te zyn.

PASSAGIERS GEARRIVEERT.

In de Zee-Meeuw—De WelEd: Gestr: Heer Kapitein Luitenant ter zee De Quartel, Ridder der Militaire Willems Orde, en huisgezin.

EEUWFEEST.

Ook op ons Eiland is door de protestantsche Christenen het derde eeuwfeest der gezegende kerkelyke Hervorming gevierd geworden, hoewel, dewyl de omstandigheden zulks niet gedoogden, niet met dien uiterlyk-plegtigen luister, als zulks in de protestantsche landen van Europa op hooge verordening zal geschied zyn, nogthans met de innigste deelneming des hartens, met den blydsten dank aan God, en met dankvolle herinnering aan die edele, brave mannen, de welke dit heilvolle werk der Hervorming zoo moedig begonnen en zoo standvastig voortgezet hebben. Dit heugelyke feest, het welk volgens gewoonte drie dagen zou duren begon zekerlyk Vrydag den den 31sten October, doch koos men hier enkel den derden vierdag, den Zondag. De leeraren der Hervormde en Luthersche gemeentens hebben hunne talryke toehoorders byzonder gestigt met het opnoemen der vele onschatbare weldaden en zegeningen, die de Goddelyke voorzienigheid door gemelde kerkhervorming de Christenheid heeft toegebragt, predikende in de toen eerst invallende beurt de predikant der Luthersche gemeente over Psalm 126 v. 3, in de twede beurt de predikant der Hervormde gemeente over 2 Cor. 4 v. 6. Na geeindigden statelyken Godsdienst stroomde de talryke gemeente uit met de woorden op de lippen: *God alleen zy eere!*

Terwyl zich dus de protestanten nog verheugen over het licht, het welk hen omstraalt, schynen echter de Roomschkatholeiken dit licht nog te willen blyven schuwen. Immers mag men dit vry besluiten uit—de bul van Paus Puis VII aan den Aartsbisschop van Gnesen en Primaat van geheel Polen in dato 28sten Juny 1817. In deze bul werden de Roomschkatholiken in Polen ten ernstigste vermaand om zich uit alle krachten aan te kanten tegen de plannen, die de vyanden van den hoog heiligen Roomschkatholiken Godsdienst tot denzelven ondergang in het werk gesteld hebben.

De vyanden zyn (wie staat niet verbaasd?) de *zoo genoemde bybelgenootschappen*, gelyk zulks in de bul heet. Deze bybelgenootschappen zyn den Roomschkatholiken, vooral den H. vader een doorn in de oogen. Zyne heiligheid geeft in gemelde bul te kennen,—"dat zy reeds lang dit schandelyk ondernemen der bybelgenootschappen verfoeid heeft, als ondermynende den waren grondpilaar van den godsdienst." De Paus noemt het voorts—"eene pest, die moet worden uitgeroeid; alsmede eene bestemming des geloofs; een dreigend gevaar der ziele; heillooze proeven van nieuweraars, waartegen men zich moet stellen als een muur om het huis Israel." Hy beroept zich voorts op de ervaring, die zou leeren—"Dat de bybel, in de landstaal overgebragt, door de ligtzinnigheid der menschen maar nadeel dan nut stigt." Hy wil eindelyk,—"dat de door de ketters gebruikte bybels onder de verbodene boeken moeten gerekend worden, enz." Hoe zeer dit alles ver afsteekt van de edele denkwyze van Ruslands Alexander, zien die genen regt in, die 't weten, dat ook te Petersburg onder het onmiddelbare opzigt van deze waarheidminnenden en menschenheil bevorderenden vorst een bybelgenootschap bestaat, het welk het heilzame oogmerk heeft om van daar uit zelfs de donkerste plaatsen van dit uitgestrekte ryk met het licht van den Christelyken godsdienst te verlichten. Verdient deze keizer niet genoemd te worden Alexander de Groote.?

OP HET EEUWFEEST DER HERVORMING.

Toen in den donkren nacht der schrikbren middeleeuw,
Het menschdom was gedaald tot aan den staat der dieren;
De Godsdienst werd onteerd door 't priesterlyk geschreeuw,
De deugd werd onderdrukt door hun onzinnig tieren;
Toen men geen wysheid, kunst of wetenschap zag blinken,
En geen verlichting meer op deze aarde ontstond,
Of 't priesterlyk geweld zocht haar in boei te klinken,
En dreigde hem vloek en wraak, die zyne magt weerstond;
Toen in dien duistren nacht de menschheid scheen verloren
Toen brak d' Hervorming door, en—'t daglicht was geboren.
O volkren! die uw geest voor vryheid voelt geschapen,
Hoe schoon was U die dag, die van den Hemel scheen,
Daar 't menschdom uit zyn slaap geheel weer scheen te ontwaken,
De duisternis en nacht van deze aard verdween,
En men weer deugden zag, met edle wysheid blinken,
En hare invloed weer verspreidde van alom:
O laat dien schoonen dag 't geheugen nooit ontzinken,
Maar U met liefde ontglöen voor 't zuivre Christendom.

Myn Heer de Courantier.

Hadden wy het groot genoegen op jongstleden Zondag, de geschiedkundige gedenkwaardigheden en daaruit voortvloeyende pligten, der Hemelgunstige reformatie, nu na den afloop van drie honderd jaren, te horen verkondigen, onderscheidenlyk door de alhier zynde twee protestantsche leeraars, waarvan de heuglyke klanken der regtzinnige welsprekenheid onder het gewelf der thans gemeenschaplyke kerk gebouw nadruklyk galmden aan de ooren en ik hope, ook in de gemoederen der menigte bywezigen op dien byzonder plechtigen dag; neme ik de vryheid UEd. te verzoeken te willen plaatzen dit klein maar welmeenende.

KLINKDICHT.

Op het derde eeuwgetyde der reformatie:

In het beroemde Duitsland kwam door Gods albestuur,
De groote *Luther* als een held te voorschyn treden:
Bestreed met mond en pen 't bederf in leer en zeden;
En stond voor *Hervorming* pal gelyk een vaste muur.
Het was ter zelve tyd dat nog meer helden vol vuur
De trotsche kerkvoogdy met yver ook bestreden;
Veele braven hebben den marteldood geleden
Toen zy d' waarheid beleden tot aan hun laatste uur.
Indien de dankbaarheid nog in onse harten woondt,
Daar in den kring der Christenheid nu drie eeuwen heen
't Hervorming's licht werd gezien tot heil van 't algemeen,
Vergeeten wy nooit de gunst die God ons heeft betoondt.
Dit hebben wy zeer gepastlyk horen verklaren
Door beide onzer leeraren, bekwame mannen
Die met den geest der liefde christlyk zamenspannen
Om waarheid en deugd onder ons rein te bewaren,

PHILANTROPE.

Zyne Excellentie de Vice Admiraal Gouverneur Generaal dezes en onderhorige Eilanden heeft de koninklyke Indulto van zyne majesteit Ferdinand VII. koning van Spanje officieel van zyne Excellentie den Kapitein Generaal ad Interim van Caracas ontvangen.

London papers have reached us to the 6th of September, from which we have selected the intelligence contained in our last page.

A Journal called the Austrian Observer, denies the authenticity of the protest of the ex-empress Maria Louisa, and declares the whole to be a forgery from beginning to end.

The French brig L'Eole, capt. Jean Bernard, arrived here on Sunday last from St. Pierre's Martinique, with the loss of her main mast, and otherwise considerably damaged. We have learned by this vessel, that on the 21st of October a severe hurricane was experienced at Martinique, and that all the shipping at St. Pierre's were either driven ashore, or obliged to cut and run to sea. It is supposed that much damage has been done at Martinique and the other islands in that parallel of latitude, but we have not as yet learned any particulars.

By advices from St. Thomas we learn that nine square rigged vessels had arrived there; five French, and three Americans, from Martinique, and one English, from Grenada, all having suffered more or less injury from the hurrican of the 21st. Persons on board these vessels state, that they had seen a church steeple fall; which apparently did much damage in the town. The captains of some of the vessels arrived at St. Thomas, old and experienced seamen, represent the storm to have been one of the severest they ever experienced. The storm is said to have lasted 21 hours, during which a remarkable circumstance occurred of a schooner, from Bourdeaux to St. Thomas, having passed within 10 leagues to the northward of Martinique, and experienced nothing but light winds. The hurricane was not felt at St. Thomas.

At La Guayra the shipping has sustained considerable damage; the vessels in the roadstead being either driven ashore, or forced to cut their cables and put to sea. Considerable injury has also been done ashore.

The schooner Victoria, Martes, belonging to St. Thomas, was lost at La Guayra, with all hands, in the storm of the 22d October.

The schooner Friendship, capt. Shain, 17 days from Philadelphia, arrived here yesterday. She brings papers six days latter than those formerly received, but they contain no news of importance. We learn, however, by this arrival, that the patriots continued to remain in possession of Amelia Island.

The ship Zee-Meeuw, capt. J. R. Bœning, arrived here yesterday, 38 days from Amsterdam, brings no particular news. Spoke on the 21st October, in lat. 23. 19. lon. 20. the brig Gonnemie, bound to this island. Another brig, name not recollected, had sailed also for this island, about a month before the Zee-Meeuw.

His Majesty's frigate Eurydice, sailed from Flushing on the 17th Sept. for this station.

BOAT RACE.—*On Wednesday afternoon two boats, one belonging to the brig Hippomenes, capt. Waring, and the other to the brig Chauncey, capt. Snow, and also the pilot boat, the two former pulling 2 oars each, and the latter 6, started from the head of the Lagoon, and run down to the stern of the Chauncey, lying in the Wind Gap, being a distance of nearly one mile. The boat of the Hippomenes came in first, about twenty yards a-head of the others. Immediately afterwards, the Hippomenes and Chauncey's boats having taken on board two additional oars, the three boats started again from the same place, and the heat was won by the pilot boat coming in about a yard a head of the Hippomenes' boat. We believe the match was for 100 dollars, which was taken only by the boats of the Hippomenes and Chauncey, the pilot boat running merely for pleasure. There were also a number of private bets taken on the occasion.*

A negro named named Philippe, slave to Mr. Jan Schotborgh, hanged himself on Monday last in the plantation of Mr. Correa.

The following is an extract of a letter dated Jamaica 17th October 1817:—

"The Salisbury is not returned, but is expected every day; she is going to England—admiral Douglas goes in her, and admiral Sir J. Popham comes to take the command of the Jamaica station."

LONDON.

Sept. 1.—The Paris papers contain the particulars of an atrocious design to assassinate the French princes. The principal instigator of this sanguinary scheme was a man of the name of Desbans, not more than 25 years of age, but a proficient in daring villainy. He had been put upon his trial with his accomplices—and we hope there will at least be sufficient evidence to justify his condemnation, for society ought to be relieved from the contagion of so desperate a character.

Bernadotte, in imitation of his late master, is desirous of strengthening his elevation by a royal alliance. A daughter of the House of Saxony is solicited, it is said, to become the bride of prince Oscar, Bernadotte's son. Whether the union will take place, cannot yet be positively known; but certainly there is no monarch on the continent who ought to have so little reluctance upon the subject as the king of Saxony.

The queen of Spain was delivered of a daughter the 21st ult.

Sept. 2.—From all parts of the country accounts continue to arrive—one day from Bristol—another from Birmingham—a third from Manchester—a fourth from Liverpool—a fifth from Glasgow—this morning from Leith; all concurring in the communication of the most gratifying intelligence with respect to the growth of our manufactures and general trade.—With them the finances must necessarily improve; more especially the receipts of the customs and excise; and we may confidently anticipate that the returns in the next quarter of these material sources of the national revenue, will be highly satisfactory to every true patriot.

The Paris papers of Saturday arrived this morning. The latest accounts from Russia, represent that country as cultivating the relations of peace with all its neighbours. To this state of security may be ascribed the extensive reductions of the Russian army.

Sept. 3.—Numerous English continue to arrive in France. They write from Boulogne, that the number of English families established in that city and its environs, to pass the summer season, amounts to about 1,500.

Letters from Brazil announce that His most Faithful Majesty was crowned on the 6th of April.

The weather for some days past has been universally favourable for the harvest, it has been very warm, and the wind at the east gives promise of a continuance of settled weather; in consequence the Corn Market has become exceedingly heavy; scarcely a sale of Wheat has been made this morning, the purchasers anticipating a great decline.

On Sunday died at Plymouth dock, Sir John Thomas Duckworth, G. C. B., Admiral of the White Squadron, Commander-in-Chief at that port, and M. P. for New Romney. He was promoted to the rank of Rear-admiral of the Blue on the 14th Feb. 1799; was made a Vice-Admiral on the 23d April, 1804, and Admiral on the 31st July, 1810. On the 7th Feb. 1806, he commanded the detachment of seven sail of the line, two frigates, and two sloops, which engaged in the bay of St. Domingo a squadron of French ships, consisting of five sail of the line (one *L' Imperiale*, a three decker), two frigates, and a corvette which he entirely defeated after a gallant action of two hours; capturing *L' Alexandre*, of 84 guns, *Le Jupiter*, and *Le Brave*, of 74 guns each, and driving on shore *L'Imperiale*, of 120 guns, bearing the flag of Rear-Admiral Le Seigle, and *Le Diomede*, of 84 guns, which he afterwards burned. Some years since a pension of 1,000*l.* per annum was settled on him for his services. His only son, Colonel Duckworth, was killed in one of the engagements under the Duke of Wellington, in Spain.

South American Adventurers.—The opinion of his royal highness the commander in chief, on certain recent applications for leave of absence by several British officers, has given rise to a very great misconception on the part of a number of officers on half pay. In the instances to which we allude, leave of absence for a considerable time from the country, was requested by a number of officers on half-pay; the answer to which, as we understand, was, that a leave of absence for three years would be given to any officer on half-pay, but only to the continent of Europe, the West Indies, or North America. The silence which was observed in this answer with regard to South America, (none having directly solicited for leave to go thither), was the cause of the general mistake—that his royal highness had not directly prohibited any officers from going thither and joining the Independent Standard. This mistake is now rectified. An officer, a captain of engineers made application, a short time back, at the office of the commander in chief, for leave join the South American army for a limited time. The answer contained—what we hope will set this question with respect to our officers at rest—not only a direct refusal, but also an expression of his royal highness the commander in chief's extreme surprise and displeasure that any British officer should have made such a proposal, and an intimation, that if such a request be repeated, the individual would do it at his own peril.

Sept. 4.—"There is a South American general in London," says a morning paper, "who acts as agent for the patriots, and who, having ample means at his disposal, supplies our countrymen with sums of money, and with a comfortable conveyance outwards." If this be true, we ask what right has any person thus to instigate and assist the inhabitants of one country at peace to join the rebellious subjects of the latter, and thus not improbably excite the most serious differences between the two states? We shall, indeed, deeply lament the stain on our military character, if any number of British officers should attempt to become associates in arms of the unprincipled adventurers, the refuse of Europe.—*Courier.*

Extract of a letter from St. Helena, dated in June last:—"Madame Bertrand continues the same gay creature as ever. She was brought to bed a few days ago. Bonaparte paid her a lying-in visit. She took her child in her arms, and presented it to the ex-emperor, saying, 'Sire, I have the pleasure of showing you a great curiosity—in a word an *unique*—the *first stranger* that ever was allowed to approach your majesty in this island, without permission from the governor, or an order from the secretary of state.' Boney was quite pleased with the *bon mot* and laughed heartily.

On Tuesday last a large Spanish brig, captured off the Azores by an Insurgent South American privateer, was brought into the harbour of Dingle—she was bound for Buenos Ayres with a cargo of brandy. The prize-master who brought her in is a Mr. O' Connor, who it appears, is a native of Dingle. The validity of her capture will no doubt, become a subject of discussion in the Admiralty Courts.

Sept. 6.—We have received the following intelligence from the city. If it prove true, it will speedily determine the question of our neutrality towards the South American privateers. England will never suffer her flag to be insulted with impunity, nor the interests of her commerce to become the prey of any piratical depredators, who under the pretence of fighting for liberty, commit excesses, which compromise the independence of every nation. We are sorry—or rather indignant to learn, that a great proportion of the crew who boarded the *Alligator* were Englishmen. One of them is said to have been recognized as having belonged to a British sloop of war!

"The *Alligator*, Ashton, from London to St Vincent's, was boarded on 5th July, in lat. 28. 20. lon. 22. 10. by a schooner privateer, of 7 guns and 86 men, said to be the *Porpoise*, of Buenos Ayres, and was plundered of some wine, potatoes, and oats. The privateer captured 10 days before a Spanish ship, and sent her for Buenos Ayres. Some of the crew reported, that two days before they had fallen in with the Spaniard, they plundered an English brig, and afterwards fired into her till she sunk, with all the crew."

Extract of a letter from the agent to Lloyd's at Buenos Ayres, dated June 17.—"The brig called the *General Artigas*, is fitting out for a cruise: she will mount 10 guns and have 80 men on board, and it is expected will carry a commission from Artigas against the Portuguese."

The Paris papers of Tuesday and Wednesday last have arrived. The march of the French government is firm and conciliatory. Offending, as little as possible, the prejudices of any class of men, it seeks gradually to efface the inconsistencies of revolutionary innovation, and by establishing itself upon principles which time has sanctified, to secure France from a renewal of her past misfortunes. The delicacy and difficulty of the situation of Louis XVIII. were of no ordinary magnitude, but by assiduous perseverance, he has succeeded in vanquishing them, to a considerable extent: what remain, will be more easily removed. The beneficent influence of his reign begins now to be felt by the people, who, in the tranquil pursuits of peace find a security and happiness, which more than compensate them for the vain phantom of national grandeur, founded upon the subjugation of Europe, and followed by the execration of millions. Instead of being the terror of her neighbours, as the fierce and universal robber, whose depredations nothing but vassalage and tribute could avert, she is daily strengthening her amicable connexions with Europe, and exchanging hatred and distrust for esteem and confidence. This is a situation, however, in which she never could have been placed by the policy of Buonaparte. Under his sway, she must always have been either the conqueror or the conquered; but the paternal government of the Bourbons, by acquirring the respect of foreign states, will create a period for the undisturbed operation of domestic measures, calculated to obliterate enmities and excite mutual fidelity and benevolence.

Madrid, August 24.—The princess royal has been baptised by the name of Maria Isabella.

Ghent, August. 26.—It appears certain that the Special Court of Brussels will be immediately occupied with the trial of a distinguished person, and who will be tried *par contumace.*

Gedrukt, en Saturdag 's Morgens uitgeven
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.